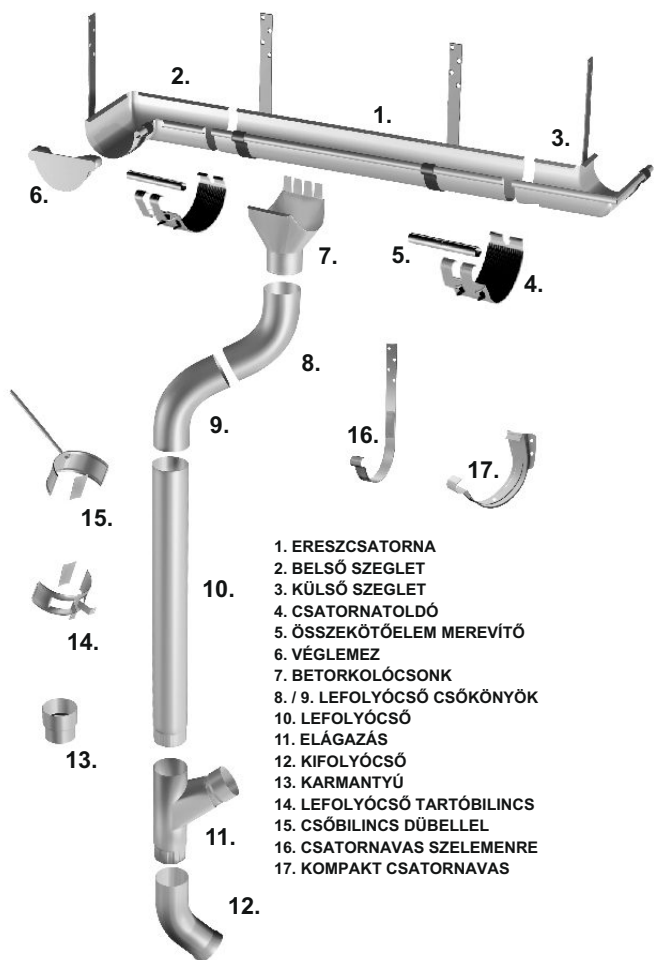

rendszer elemei

1. ERESZCSATORNA
2. BELSŐ SZEGLET
3. KÜLSŐ SZEGLET
4. CSATORNATOLDÓ
5. ÖSSZEKÖTŐELEM MEREVÍTŐ
6. VÉGLEMEZ
7. BETORKOLÓCSONK
8. / 9. LEFOLYÓCSŐ CSÖKÖNYÖK
10. LEFOLYÓCSŐ
11. ELÁGAZÁS
12. KIFOLYÓCSŐ
13. KARMANTYÚ
14. LEFOLYÓCSŐ TARTÓBILINCS
15. CSÖBILINCS DÜBELLEL
16. CSATORNAVAS SZELEMENRE
17. KOMPAKT CSATORNAVAS

HU INGURI ERESZCSATORNA-RENDSZER SZERELÉSI ÚTMUTATÓ

A csatornarendszer terve az ereszt minden 10 méterére legalább 1 lefolyócsövet kell, hogy tartalmazzon.

A szerelés megkezdése előtt be kell szerezni az ábrákon jelölt eszközöket: 1- csavarok, szegecsek, 2- csavarozógép, szegecslőgép 3- fémfűrész, 4- lemezfogó és lemezvágó, 5- hajlító a szelemen csatornavasakhoz, 6- madzag, 7- INGURI síkosító spray, 8- nyílásvágó (az ereszek elfolyónyílásának elkészítéséhez ajánlott), 9- filctoll, 10- vízszintező

A szelemenre való csatornavas és a kompakt csatornavas egymástól legfeljebb 500 mm távolságra szerelendő fel (11. és 12. ábra). Az eresztartó vasak felszerelésekor figyelembe kell venni az ereszt lefolyócső irányába való lejtését. Ez lényeges a csatornarendszer áteresztőképessége miatt, mivel ha nincs meg a megfelelő lejtés, a lehullott falevelek vagy egyéb szennyeződések eltömíthetik a rendszert. A legkisebb ajánlott lejtés folyóméterenként 3-5 mm. A megfelelő lejtés biztosítása érdekében a tartóvasakat meg kell hajlítani a vasak számára kijelölt helyeken. Az egyes tartóvasak hajlítási helyét úgy lehet kijelölni, hogy először az adott felületre számított vasak számát kell kiszámolni, majd egymás mellé kell helyezni őket, egy egyenes vonalat húzni az első vas hajlítási magasságánál, majd egy másik egyenes vonalat az elsőől távolodva úgy, hogy az utolsó vas után a vonalak közötti távolság adja meg a lejtést, ami az adott szakaszon elérendő. Ez a vonal fogja megadni a vasak hajlítási helyét (ahogy azt a 14. ábra is mutatja). A vasakat érdemes megszámozni, hogy ne keverjük össze őket a felszereléskor.

Alternatív megoldás az, amikor az első és az utolsó vasat felszereljük az adott felületre olyan magasságban, ahol a különbség kijelöli az adott távolságon elérni kívánt lejtés mértékét és madzagot feszítünk ki köztük. Nem szabad megfeledkezni arról, hogy a madzagot mindkét oldalon megfelelően terheljük. Ebben az esetben egyenes vonalat fog kijelölni, amely mentén rögzíthető a többi tartóvas (lásd. 15. ábra).

A vasak megfelelő hajlításhoz ajánlott a 16. ábrán bemutatotthoz hasonló hajlítóeszköz használatát. A hajlítóskor figyelembe kell venni, hogy az ereszt külső pereme a belsőnél 6 mm-rel lejjebb kell, hogy legyen. Az ereszcatorna megfelelő elhelyezését a 13. ábrán láthatja. A vasakat minimum 2-2 csavarral kell rögzíteni az előlapra vagy a

szelemenre, mint az a 11. ábrán látható. A vasak elhelyezésének tervezésekor figyelembe kell venni azt, hogy két csatornadarab vagy csatornadarab és sarokelem összekapcsolásakor a tartóvasakat legfeljebb 150 mm-re kell elhelyezni a csatornatoldótól. A betorkolócsonk felszerelési pontján az ereszcatornát szintén kell hogy tartsák vasak, maximum 150 mm-re a lefolyócsőtől. Különösen óvatosan kell nyílást készíteni az eresztben azon a helyen, ahol később a lefolyócső lesz. A gyártó temekéi között van olyan, erre a célra kifejlesztett nyíláskészítő (8. ábra és 17.1 ábra), amely jelentősen megkönnyíti az elvezetőnyílások készítését. A megfelelően kialakított kés lehetővé teszi azt, hogy egy mozdulattal olyan, megfelelő sugarú nyílást vágjunk, amely nem igényel semmilyen további eljárást. Alternatív megoldás fémfűrész használata a nyílás elkészítéséhez. Miután kijelöltük a helyet, ahol majd a lefolyócső lesz, meg kell jelölni filctollal a nyílás méretét, a megfelelő helyen körberajzolva a lefolyócsövet. Ezután kell nyílást vágni az eresztcsőben (17.2 ábra). Célszerű a vágáshoz fémfűrész használni majd nibbler típusú vibrációs ollót alkalmazni. A nyílás peremét kifelé kell hajlítani.

Figyelem! Tilos sarokcsiszolót vagy egyéb, hőhatást képző eszközt használni (a hirtelen hőmérsékletnövekedés miatt) vágáshoz és a csatorna vagy a rendszer további részeinek szereléséhez – ez ugyanis az organikus- és cinkbevonat sérüléséhez vezethet, aminek a következménye korróziós folyamat lehet.

Az ereszcatornát a lefolyócsatornára helyezve az épület falához képest külső peremet a lefolyó peremére kell helyezni (18.2 ábra). A lefolyóban megfelelően elhelyezett ereszcatornát a 18.2 ábra mutatja be.

Az ereszcatorna felszerelése előtt el kell dönteni, melyik végén lesz majd a véglemez. A véglemez felhelyezésekor a gyári nyílások elhelyezéséhez meg kell határozni a nyílások helyét és ki kell őket fúrni (19. ábra). A nyílások arra szolgálnak, hogy a véglemezt szegecsek segítségével rögzíteni lehessen. **Figyelem! A véglemez végleges felhelyezése csak az ereszcatorna tartóvasakra való felszerelése után történik.**

Miután a szelemen csatornatartó vasra felhelyezzük az ereszcatornát, a tartóvas belső peremét levő kitüremkedését behajlítjuk (20. ábra). Az ereszcatornát kompakt csatornavasra patenttel rögzítjük. Az ereszt véglemeze a vasakkal rögzített ereszcatorna végére kerül. Az INGURI rendszerben van univerzális kétoldalas véglemez, ezért miután meghatároztuk, hogy az ereszcatorna külső lehajló peremének melyik fülébe illik, a másik (a frontlemez felőli) fület úgy kell levágni, ahogy azt a 21. ábra mutatja. **Fontos az INGURI síkosító spray felvitele a véglemez gumielemére (szigetelésére).** Ezután helyezzük a helyére a véglemezt, az ereszcatorna megfelelő pontján rögzítve (22. ábra). Az ereszcatorna hajlatát úgy kell formálni lemezfogóval, hogy az a véglemez peremére kerüljön (23.1, 23.2 ábrák), a fül körbevágása utáni kitüremkedést pedig kifelé hajlítani, ahogy a 23.2 ábrán látható.

Az INGURI ereszcatorna-rendszer hatékonyan kapcsol össze két ereszcatorna-darabot vagy ereszcatornát szegletelemmel. A módszer újszerűsége az összekötőelem merevítőjének alkalmazásában rejlik (24. ábra). Mivel az összekapcsolt elemek vájatában helyezkedik el, stabilitást és jó illeszkedést biztosít. Ne feledkezzen el arról, hogy a tervezett összekapcsolástól megfelelő távolságra helyezze el a tartóvasat (150 mm a csatornatoldó peremétől csatorna-szeglet összekapcsolás esetén a csatorna oldalán – 25.1 ábra, csatorna-csatorna összekapcsolás esetén pedig az összekapcsolás mindkét oldalán – 25.2 ábra). **A csatornatoldó szigetelésére INGURI síkosító sprayt kell fújni, beállítani a megfelelő helyzetet és lezárni.** A jobb szigetelés érdekében érdemes egy-egy csík szilikont helyezni a toldás mindkét oldalára. Miután az ereszcatornát és a lefolyót felhelyezte a tartóvasakra (26. ábra), a csökönköket kell felszerelni úgy, hogy szükség esetén megfelelő méretű hosszabbított lefolyócső darabot szerelünk közéjük, amely megfelelő távolságra van az épület falától (27. ábra)

Ez a távolság függ az alkalmazott bilincsek típusától. Az első bilincset legalább 150 mm-re kell elhelyezni a szeglettől (27. ábra). A lefolyócsövet úgy kell rögzíteni a falhoz, hogy legalább 2 bilincs tartson egy csövet (28. ábra).

A bilincsek közötti távolság ne haladja meg a 200 cm-t. Ajánlott megtartani a min. 200 mm távolságot a talaj és a kifolyócső vége között (29. ábra).

Jelen leírással kapcsolatos minden kérdést a hu@inguri.eu e-mail címre várunk.

